

четяхъ една година нарѣдъ всяка нощъ на сжне? Пакъ не щѣхъ да свърша. Тукъ са крие още едно Перу.» — Съ тѣзи думи той са удряше съ ржка по голо-то си чело, въздихнеше, подадеше ми едно енфие и ми казваше лека нощъ.

Повече-то отъ тѣзи стихотворения бѣха разбира са много приятни, и кога ги четеше този малъкъ мжжъ съ огненни очи, слушатели-тѣ забравятъ, че той е на петдесетъ и петъ години. Но той живѣше само съ една стара слугиня и съ едно хлапенце, кое-то често му са испречваше кога-то си правяше мехлеми-тѣ и други-тѣ цѣрове, и наистина чудно са виждаше, че никога въ живота си при толкова-то си желание камъ хубавици-тѣ и при можность-та си, както чувяхъ, той никога не билъ жененъ, дори и сега, въ тази извѣхналость, нѣмаше мисль да са жени. Кога-то сѣдѣхме една вечеръ тѣй двама и пушахме и пияхме червено винце, попитахъ го за причина-та, защо той носи още калугерско-то си име и защо не хвърли любовь на нѣкое хубаво момиче, кога-то толкова много приминуватъ по край дюкения му. Изведнажъ той са увисна и умисли, па туку ми рече: «Хубаво момиче? Да; то не ще да е нѣкое зло нѣщо. Тѣй сжщо и женитба-та ще е по-добра, отъ колко-то казватъ. Ами азъ сжмъ вече много старъ за една млада, а за една стара много младъ, т. е. искамъ да кажа, много голѣмъ поетъ. Колко-то по-стара е втичка-та, толкова по-мжчно ѝ са скубятъ пера-та. Я чувай ти, приятелю, азъ имахъ едно време една много снажна, коя-то ма наричаше тѣй, една — ти казвамъ, каква-то нѣма да видя втори пхтъ. И тѣй азъ станахъ по-горделивъ, или какъ да го реча, ако ма поискаше друга по-долня, нѣмамъ любовь камъ нея, отъ кои-то има доро дузина. По-добрѣ да си сжнувамъ азъ едно щастие въ стихове и да си фантазирамъ една съвършенна хубость, каква-то може въ хиляда-та де са намери една, както гръцкия живописецъ — Аполлинесъ си позволяваше? —, кой-то открадаваше за негова-та Венусъ отъ тази комшийка нѣщо и оттатъкъ изпишеше нѣкой хубавъ носъ или очи, и земеше отъ всякадѣ най-хубаво-то и тѣй си свършаше кадра-та. Но тази ти казвамъ, тя притежаваше всички хубости, та ти мжчно ще ми вѣрвашъ ако ти кажа, че тя заплати много скжпо хубость-та си, па и малцина не знаятъ за тази история тѣй точно, като мене, ако и да помиятъ тукашни-тѣ жители и да си наумяватъ кога попитахъ за Ерминия и всякой ще ти отговори, че тя бѣше хубавица като слжнце, — една въ свѣта и ще ти подтеждатъ, че въ про-